

Zelena akcija i Zelena Istra su u petak, 18. svibnja, uputile tužbu Upravnom sudu u Rijeci protiv rješenja Ministarstva zaštite okoliša i energetike o prihvatljivosti zahvata plutajućeg LNG terminala za okoliš.

„Smatramo kako s obzirom na manjkavosti studije o utjecaju na okoliš, te određene propuste i greške u proceduri, Upravni sud treba poništiti Rješenje Ministarstva”, izjavila je Marija Mileta iz Zelene akcije, voditeljica kampanje „Kontra LNG-a”.

Nadamo se kako će Upravni sud obaviti posao kojeg Ministarstvo zaštite okoliša nije bilo u stanju obaviti, jer je očigledno da studije utjecaja na okoliš služe samo kao opravdanje za štetne projekte.

U studiji se navodi „fazna izgradnja terminala za ukapljeni prirodni plin“ tj. spominju se „dvije faze projekta“ pri čemu je plutajući terminal prva faza, a kopneni terminal druga faza. Međutim, usprkos činjenici kako su te dvije „faze“ neodvojivo povezani dijelovi jednog zahvata u okoliš, sam projekt je rascjepkan na dva manja projekta.

„Prema tumačenjima Direktive o procjeni utjecaja zahvata na okoliš, zabranjeno je jedan zahvat dijeliti na više manjih kako bi se na obmanjujući način smanjio njihov ukupni utjecaj na okoliš. Procjenu utjecaja na okoliš potrebno je napraviti za cjelokupni zahvat”, komentirala je Željka Leljak Gracin, pravnica Zelene akcije.

Osim toga, u studiji nedostaju različite varijante zahvata u okoliš. To znači da nije obrađena nulta varijanta, odnosno varijanta u kojoj se objekt ne gradi, niti različite varijante lokacije za smještaj zahvata ili uopće varijantna rješenja plutajućeg terminala. U Rješenju Ministarstva se navodi kako je primjedba o nedostatku analize varijantnih rješenja djelomično usvojena tijekom javne rasprave, no ne navodi se da je ta nepravilnost u konačnici i uklonjena. Stoga je očigledno kako je Rješenje doneseno usprkos ovom nedostatku Studije.

U tužbi se dokazuje i kako izgradnja plutajućeg terminala nije u skladu s Prostornim planom uređenja Općine Omišalj. „Prostornim Planom nisu utvrđeni lokacijski i drugi uvjeti za izgradnju luke i plutajućeg terminala, slijedom čega taj terminal nije planiran Prostornim planom Općine Omišalj niti Prostornim planom Primorsko-goranske županije kao planom višeg reda”, dodala je Leljak Gracin.

Među sadržajnim nedostacima Studije, treba istaknuti i korištenja morske vode za uplinjavanje. Naime, izrađivač studije navodi kako se ne očekuje negativan utjecaj.

„Ovakva je teza jednostavno šokantna s obzirom na količinu vjerodostojnih i relevantnih podataka koji govore upravo suprotno”, kazala je Mileta i dodala: „Primjerice, u Italiji su okolišne organizacije tužile vlasnika LNG postrojenja kod mjesta Porto Viro zbog ekološke katastrofe. Na sudu je 2016. godine dokazana povezanost ekološke katastrofe s ispuštanjem

klorirane morske vode iz LNG terminala, ali su čelnici oslobođeni krivnje jer su prošli postupak procjene utjecaja i dobili dozvolu za taj način rada. Pitamo se, očekuje li to i nas?”. Izuzetno je bitno ovdje napomenuti kako je za studiju utjecaja na okoliš za kopneni LNG terminal na Krku, koja je rađena 2013.-2014. godine, temeljni preduvjet bila zabrana korištenja morske vode za uplinjavanje koju je nametnulo baš samo Ministarstvo zaštite okoliša i energetike zbog poznatih štetnih učinaka usisavanja i ispuštanja klorirane vode u morski okoliš. Potpuno suprotno tadašnjem stavu, Ministarstvo je za plutajući terminal prihvatilo korištenja morske vode za uplinjavanje.

„Nadamo se kako će Upravni sud obaviti posao kojeg Ministarstvo zaštite okoliša nije bilo u stanju obaviti, jer je očigledno da studije utjecaja na okoliš služe samo kao opravdanje za štetne projekte”, zaključila je Mileta.

Izvor: zelena-akcija.hr